

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 174/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. P., bytom M., vo veci porušenia jeho základných práv a slobôd postupom Okresného súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 52/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. P. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. júna 2003 doručené podanie J. P., bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základných práv a slobôd postupom Okresného súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 52/03.

Podanie v predloženej podobe neobsahovalo náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nemu pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd preto vyzval sťažovateľa podaním z 20. augusta 2003, ktoré mu bolo adresované do Ústavu na výkon väzby v Ružomberku, aby doplnil svoje podanie, a zároveň ho upozornil, že ak podanie nedoplní v určenej lehote, ústavný súd jeho podanie odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z tejto adresy sa ústavnému súdu vrátila zásielka s oznámením, že sťažovateľ bol 29. júla 2003 prepustený z výkonu trestu na slobodu. Preto ústavný súd 5. septembra 2003 zaslal zásielku na jeho adresu M., ktorú uviedol vo svojej sťažnosti. I z tejto adresy sa zásielka vrátila neprevzatá s poznámkou, že adresát je neznámy.

Sťažovateľ od prepustenia na slobodu, t. j. od 29. júla 2003, sa neriadil zásadou vigilanti bus iura (každý nech si stráži svoje práva), z ktorej okrem iného vyplýva priama súvislosť ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov konania od ich súčinnosti, o svoju vec sa nezaujíma, ústavnému súdu adresu, na ktorej sa v súčasnom období zdržiava, neoznámil.

Keďže sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti požadované zákonom o ústavnom súde, splnenie ktorých je predpokladom začatia konania pred ústavným súdom a ústavný súd bezvýsledne vyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti, bola sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2003